

REDACȚIA

Arad, strada Aulic Nr. 1

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
 un an 20 cor. pe 1/2
 10 cor.; pe 1/4 de an
 cor.; pe 1 lună 2 cor.
 Pentru România și
 Franța pe an:
 40 franci.

Inscrisiile nu se napotază

ADMINISTRAȚIA:

Arad, strada Aulic Nr. 1

INSERTIUNILE:

de un șir garmond: prima
 dată 14 bani; a doua oară
 12 bani; a treia oară 8 b.,
 și timbru de 60 bani de
 fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
 inserțiunile sunt a se plăti
 înainte în Arad.

Serisori nefrancate nu se
 primesc.

TRIBUNA POPORULUI

DUMINECA TOMII

Noi am puté-o numi și *Dumineca Andrei*, căci fără să-l fi avut pe marele arhieru Șaguna, cu greu ne-am bucura în prezent de fericirea să vedem în această Duminecă întruniți în reședințele eparchiale pe fruntașii bisericii române naționale greco-orientale.

Zi măreață și sfântă, Tu aduni în mâinichi pe fiii cei mai devotați ai bisericii naționale române. Sub scutul întocmirilor lăsate de marele Andrei, în această zi se deschid cele trei sfoare, să chibzuiască asupra întăririi cetății neamului românesc. La Arad, în eparchia unde s'a ilustrat odinioară Sava Brancovici, la Sibiu și Caransebeș, a căror răsturnare și întemeiere vor fi măturie vecnică a geniului marei arhieru Andrei, mitropolit, episcop, archimandriț, protosincel, protopop și atâția laici, dintre cari mulți sunt câte un tip ilustru al vieții noastre contemporane, pe un șir întreg de zile imprimă sus-ziselor cetăți timbrul de *centre românești* și concetățenilor de altă limbă și lege dovezi puternice li-se dă astfel despre ființa și tăria bisericii naționale române.

În toate cele trei centre, deschiderea Sinoadelor este legată nu numai cu mare pompă bisericească, dar fericitul prilej folositu-s'a întotdeauna în trecut, folosește-se în prezent și așa face-se va și în viitor, pentru diferite prestațiuni cari să mărturisească despre progresul nostru cultural.

Pentru noi, eparchioții gr.-or. ai Aradului, deschiderea Sinodului din acest an are o însemnătate îndouită, căci ne prezentăm sub conducerea unui episcop nou, ales după o frământare cum puține au fost vre-odată în biserica română. Și dacă nu bine am fi ales, acum eram chie-mați întâia oară la răspundere și greul acuzărilor îndeosebi amicii noștri erau să-l poarte.

Stăm însă liniștiți, ba chiar cu mândrie, în fața Sinodului, care în primul rând el însuși, prin aleșii sei noi, ne dă absolutoriul.

Ear vorbirea clasică, cu care P. S. Sa episcopul Goldiș a deschis erî Sinodul, și dacă n'ar fi alte lucruri la active, e o pregnantă dovadă, că bun păstor ni-am ales, pentru-că, abstractie făcând de principiile salutare pe cari le-a mărturisit ca program al arhieriei sale, dar a avut curagiul să pună, cum s'ar zice, degetul pe toate rănile ce bântue eparchia aradană. În același timp a avut însă înțelepciunea să arate și remediile de vindecare și prin accente cari au stors lacrimi, apel călduros a făcut la adresa tuturor fiilor sei sufletești să se stringă în giuru-i, și în frație și bună-înțelegere, prin jertfa și devotament, să ridice biserica română nu numai la înălțimea ce i-se cuvine în virtutea frumoaselor sale legi, dar mai ales în vederea misiunii

sale culturale ce trebuie să îndeplinească în mijlocul atâtor vicisitudini.

Bărbătească și de mare importanță ni s'a părut îndeosebi declarația ce a făcut, că în alegerea oamenilor cu cari va lucra nu se împedica de credințe politice, fiind rolul bisericii nu să facă deosebiri între frați, ci să adune la sinul său pe toți cei cu credință, cu inimă și înțelepciune.

Răspunzând vorbirii P. S. Sale episcopului Goldiș, amicul nostru Dr. N. Oncu a accentuat, în aplausele tuturor membrilor Sinodului, că toți avem speranță și încredere: cel care în chip atât de bine a descoperit relele, va ave și puterea și înțelepciunea să le vindece.

În deplină speranță că era nouă, d'atâta vreme așteptată, începe a lua consistență deja prin sesiunea actuală al Sinodului, salutăm cu iubire pe blândul păstor și pe venerabilii fruntași, în a căror caracter românesc și dragoste pentru toate cele naționale, avem deplină încredere.

Și dacă în sesiunea încheiată anul trecut au dominat poate animosități, dacă înainte cu un an Sinodul se deschisese sub auspiciu în care tenorul era—*résboire*, acum, când sărbătorim cu toții zorile unui nou sistem: de înțelegere între frați, de muncă cinstită și devotament sincer pentru cele obștești, cuvine-se ca să intonăm cu toții—*pacea!*

Ajutorul de stat. La Consistoriul din Arad a sosit deja suma de 150.000 coroane, destinate a se împărși ca ajutor între preoții mai slab salariați. Se așteaptă numai îndeplinirea unor forme, prin prezentare de acte, pentru ca banii să fie apoi împărșiți prin Venerabilul consistor. Din parte-ți guvernul a pus o singură condiție: preoților să nu li se facă nici un fel de reținere.

Viitorul șef al partidului conservator. În „Pester Lloyd“ (dela 20 c.) a apărut un lung articol despre situația politică din România. Autorul se ocupă în deosebi de guvernarea d'un an a dlui G. Gr. Cantacuzino, pe care-l prezintă în lumină favorabilă, lăudând de asemenea în regul partid conservator, precum și pe d-nii Fleva și Delavrancea, cari au intrat să întărească acest partid. Partea asupra căreia se discută mai ales, este chestia viitorului șef. Oficioasa maghiară lăudând adică talentul și caracterul d-lui Take Ionescu, îl prezintă pe d-sa ca viitorul șef, după cum și acum este stâlpul cel mai puternic al actualului guvern.

Articolul face senzație și se discută în țeară mai ales din cauză că numitul ziar partidului liberal nu i-a fost nici odată favorabil și multă vreme îl prezintase pe dl Carp ca viitor șef al elementelor conservatoare. Acum însă, după-ce în partidul conservator au intrat foștii liberali și radicali, zice că numai dl Take Ionescu poate ave autoritate să întrețină cohesiunea între vechile și noile elemente.

Papa și Rușii. În cercuri diplomatice se știe, că negocierile, cari de multă vreme se urmau între Vatican și între Rusia, pentru instituirea la Petersburg a unei nunciaturii papale, nu au avut nici un rezultat. Ministrul de externe al Rusiei Muraviev a pus capăt negocierilor, declarând, că țarul nu permite în Rusia a se institui nici un fel de misiune de caracter religios ori politic, prin urmare, nici nunciatură.

Deschiderea sinodului aradan.

O zi frumoasă — ca de Maiu. Deja înainte de oarele 9, spre catedrală vin credincioșii, pâlcuți-pâlcuți. Țeranii în șubele lor albe, amestecați câte cu o „haină neagră“ și țerancele în costumurile lor multicolore, dintre cari, în învâlmășeală, se distinge câte o umbreluță și pe ici-colo peleria vre-unei elegante dame, — înfățișează un tablou interesant pentru cel ce caută impresii. D'apoi — în biserică: preșii și protopopii, cu barbe mari, unii cărunți, tot atâtea figuri imposante.

Episcopul e primit cu solemnitatea obicinuită, în tinda bisericii. Serviciul divin începe cu strălucire: în giurul P. S. Sale sunt archimandritul Hamsea, protosincelii Mangra și Pap, protopopii Moga, Miulescu și Păcală.

Sub durata oficiului divin dl Bogoviević, trecut mai zilele trecute în tagma monachală, este sfințit presbiter (al noiei parochii din Budapesta). Se fac oarele 12, până ce se termină slujba Dumnezească și chie-marea sfântului Duch. De la biserică și până la seminar lume multă. Pe când sosește la seminar, și P. S. Sa episcopul, sala seminarului, galeria și coridoarele sunt ticsite de lume.

La galerie doamne și domnișoare frumoase și elegante. Numai un lucru era de dorit: păzirea liniștei, căci la un moment dat — și momentele se cam repetau — cei din sală abia auziau cuvântarea episcopului. . .

Cuvântarea Episcopului.

Intrarea în sală a episcopului e primită cu aplause. Tot așa, sala răsună de aplause și în decursul cuvântării P. S. Sale, despre care ne ocupăm în altă parte a ziarului și pe care vom da-o în extenso.

Au fost aplaudate în deosebi pasagiile, în cari accentuează armonia ce trebuie să domnească între factorii conducători ai bisericii, îndeosebi între fruntași, după cum și pasagiile în cari arată relele ce bântue biserica în general și eparchia Aradului în special. Face solemnă promisie, că respectând și susținând din tot sufletul legea noastră bisericească, va căuta toate mijloacele și va face apel la toate caracterele și forțele de muncă ale dieceșei, conducându-se, în alegerea sfetnicilor sei, nu deprincipiile politice ale unuia ori altuia, ci de aptitudinile fiecăruia, rolul

bisericii fiind să împreune la o lucrare comună pe toți fiii credincioși.

Responsul Sinodului.

Dr. N. Oncu, în numele Sinodului salută cu iubire și însuflețire pe arhieru și ca nou episcop, care deschide acum întâia oară ca episcop Sinodul, și pentru vorbirea de deschidere, în care se cuprind lucruri atât de îmbucurătoare. Scoate în evidență îndeosebi partea în care P. S. Sa descopere relele și face nu numai diagnosa boalei, dar arată și remediul. Cine cu atâta curagiu biciuește reul existent și cu atâta prevedere a știut să arate calea de îndreptare, desigur va ave și înțelepciunea și bărbăția să lecuiască reul.

Asigură pe înaltul prelat de concursul desinteresat și credincios al întregului Sinod, având cu toții o singură țintă: ridicarea bisericii și școalei române.

Și vorbirea d-lui Oncu a fost în dese rânduri acoperită de vit aprobări.

Spre constituire.

P. S. Sa episcopul designează apoi de notari „ad-hoc“ pe dnii Dr. Al. Marta și Dr. G. Popa și I. Giorgia (din cler).

Notarul Dr. Al. Marta cetește apelul nominal și cei chie-mați prezentă credenționalele.

Se constată că absenți sunt din Bihor dnii D. Negreanu, P. Pap, Ioan Pap, Dr. G. Cosma, Dr. Iustin Pap și N. Zigre, car' din Banat dnii I. Gáll, V. Babeș și E. Mocsonyi.

P. S. Sa, după ce declară că Sinodul e capabil de a aduce hotăriri, arată compunerea secțiilor, patru la număr, cari au să-și cerceteze credenționalele și în ședința viitoare să raporteze, pentru a se procede la verificare și în urmă la constituirea Sinodului.

Se hotărăște ca secțiile să se întrunească la oarele 4, în localul consistorului.

Prânzul.

Erî P. S. Sa a dat și un prânz, la care înafară de dignitarii bisericești cari au asistat pe episcopul în servirea liturghiei, au fost invitați d-nii I. Beleş, Dr. N. Oncu, M. Veliciu, R. Ciorogariu, Dr. Aurel Lazar, V. Paguba, Alex. Filip, V. Goldiș, Dr. I. Suci, Sava Raicu, Aurel Petroric, P. Truța, Dr. I. Trăilescu și Russu Șirianu.

Demult nu va fi domnit în aula episcopiească aradană un spirit atât de înălțat și un entuziasm atât de cald și sincer ca la acest prânz.

S'au rostit mai multe toast. P. S. Sa a ridicat paharul în onoarea clerului, despre ale cărei scaderi dacă a accentuat în vorbirea sa de deschidere, a făcut-o ca un părinte bun, care dojenește mai aspru pe fiii ce iubește și a căror înălțare o dorește. A atins de asemenea și influențele ce unii și alții, sus-puși, le-au pus pe lângă D-sa și intrigile josnice ce s'au făcut să-l împedice în lucrarea întreprinsă pentru sanarea relelor constatate. Se felicita, între altele, că a dat Banatului un protopop ca Gerasim Sêrbu.

Dnii I. Beleş, V. Paguba, Dr. N. Oncu și protopopul Sêrb, toastază în onoarea P. S. Sale și pentru buna înțelegere dintre cler și mireni. Ear' Vasile Goldiș, printrun toast avântat, în care descrie luptele ce le-a purtat gruparea noastră întru ridicarea dieceșei, stoarce lacrimi conmesenilor. Inchină pentru Dr. N. Oncu, inima caldă și mintea cumpănită, care cu atâta înțelepciune, a fost un șir lung de ani fruntașul aleșilor distinși prin atâtea lupte înălțătoare.

Revista externă.

Impăratul Wilhelm se încoronază ca rege al Prusiei. Ziarul „Globe” din Londra este informat, că împăratul Wilhelm al Germaniei, împreună cu împărăteasa, va pleca în 18 Octomvrie a. c. la Königsberg, unde se va încorona cu mare pompă ca rege al Prusiei. Știrea aceasta se confirmă acum și prin o telegramă de data 27 Aprilie din Hamburg, care spune, că părechia imperială germană va merge încă anul acesta la Königsberg, unde împăratul se va încorona în biserica zidită la anul 1532 în fortăreața aceluia oraș. Tot în această biserică și-au pus încă pe cap coroana regească *Frideric I* la anul 1701 și *Wilhelm I* la 1871. La sărbătura de încoronare vor lua parte toți prinții regali și toți principii domnitori din imperiul german.

Regina Victoria și Irlandezii. Zilele trecute regina Victoria a Angliei a adresat către *poporul irlandez* un autograf, în care zice că a fost adânc mișcată de primirea ce i-a făcut în Irlanda și că numai plăcute suveniruri duc cu sine din mijlocul Irlandezilor. Regina roagă pe Dumnezeu, ca să trimită pace și bună înțelegere în mijlocul poporului, și ca poporul Irlandei să înflorească și să fie fericit. A trimis totodată și 1000 funți sterlini pentru săracii din capitala Irlandei; apoi pe primarii din Dublin și Belfast i-a avansat la gradul de *baroni*, iar pe alți doi primari, din Cork și Londonderry, la gradul de *cavaleri*.

DIN ROMANIA

Se crede că *M. M. L. L. Regele și Regina vor merge la expoziția din Paris, în a doua jumătate a lunii Maiu.*

Suveranii români vor sta la Paris timp de două săptămâni.

În legătură cu această știre e și faptul, că corpurile legislative nu vor mai fi convocate în sesiune extra-parlamentară, în cursul verii.

Manevrele armatei române. În privința manevrelor armatei române din anul acesta până acum e hotărât ca — pentru motive de economie — să nu se facă decât concentrări pe corpuri. Numai un singur corp de armată va face manevre mai mari.

INTRE VIAȚĂ ȘI MOARTE.

Trăgaciul buri. — Strategia lor. — Cail burilor. — Vitejia lor. — Femeile.

Un redactor al ziarului parisiian „Le Journal” a vizitat Netley. Aceasta e un spital militar englez, unde sunt îngrămădiți

mai bine de douăzeci mii oameni, în săli întinse și mirosind a fenol. Dar afară de spitalul acesta mai e un orașel întreg, construit din lemn, în care stau aceia din răniți, ce n-au încăput în el. Căsuțele sunt toate asemenea, toate boite în verde-pal, cu străde în linii geometrice.

E teribilă vederea oamenilor închiși la Netley, ne spune confratele parisiian. Pe fețele acestor estropiați, ai acestor victime ale rapacității unora trecut, din când în când câte o umbră de dureroasă meditare, pe care sormanele sfărâmatei omenești o ascundeau în fundul conștiinței. Pare că începe să li se arde nimicirea urilor deștepate în sufletul lor, goliciunea vorbelor pompoase, cu cari i-au îmbătat spre a-i împinge la măcel. Se face o lucrare înceată în creierul lor, o deșteptare nedorită și dureroasă a conștiinței.

Eată câte va impresii ale acestor soldați, cari au avut să se lupte acolo, în Africa, cu Buri viteji, ce vor rămânea în admirația și în meditația istoricului!

Explicarea ochirei minunate a sud-africanilor, răniți o făceau astfel: într-adevăr, Buri trag admirabil. Când armele nu ating ținta, atunci cei ce le mănuesc sunt străini, Germani, Irlandezi sau Francezi, cele mai dese ori. Dar în luptele în care tirul lor a făcut minuni, Buri își luaseră precauțiuni. Cunoșcând mai din vreme terenul, își măsuraseră locul: 1200 yarzi, 1000 yarzi etc. Un soldat englez spunea că a găsit petrite, ca cari formaseră linii pentru a indica spațiile.

Marele lor avantaj e, că cunosc foarte bine pozițiile și știu să sape cu o ușurință uimitoare tranșee foarte adânci, în care se ascund perfect. În interior, malul e săpat în formă de scară. Pentru a trage, ei se susțin până la buza șanțului, iar când vreau să se ascundă sau să odihnească, ei se întind în fund. La lupta din Colenso, creșteră o colină întreagă cu astfel de tranșee suprapuse ca etajele unei case. Și din toate izvorise salvele de odată.

Cail lor îi urmează ca niște căței. De altminteri, talia acestor cai e mai mult scurtă. Buri pregătesc adăposturi anume, unde și-și așează, și ei stau acolo foarte cuminte și docil. Aceasta e de observat, căci e știut că acei ai Englezilor, ca ai tuturor armatelor, când încep bombardarea și pocăturile puștilor, se înșălmăntă, asviri, scapă, dacă nu sunt ținuți din scurt. Ai Buriilor, din contra. Pare că omul poate să-și comunice gândirea animalului. Cail lor sunt în apropiere și la nevoe, Buri încăleacă și dispar, cu o repeziune de fantasmă.

Din această cauză, Englezii, cel puțin „soldații” aceștia, au au bună opinie despre Buri. Ei îi acuză că fug vecinic, fiindcă nu îndrănesc să aștepte pe soldații Reginei la o luptă dreaptă. (Se știe că Buri, de îndată ce simt că o poziție nu mai poate fi apărută, se retrag). De altminteri, chiar răniți au observat că le lipsește baionetele.

Un Irlandez, rănit grav, observă cu tristeț, că lupta aceasta e mai dureroasă

și mai penibilă pentru englezi, din cauză că între Buri se află și femei, cari se luptă de-a valma. Lovirea posibilă a unei femei dă un caracter sălbatic și puțin „cavaleresc” (!) soldaților Reginei Irlandei.

Schițe dela Sinod.

I.

Să începem cu reprezentanții cercului *Lipova*, ieșiți din cea mai aprigă luptă ce s'a dat în contra „neamurilor”. Unul dintre ei, Dr. *I. Suciu*, nu este tocmai om nou, căci mai reprezentase acest cerc în perioada dela 1894-97, când vechiul sistem îl făcuse multe avansuri și-l alesese raportor în comisia financiară, cea mai importantă. Făcuse apoi parte, împreună cu actualul episcop și di Rotariu, în comisia însărcinată să ancheteze modul cum dl Aug. Hamșa conduce Seminarul. A avut deci bună ocazie să cunoască și *gospodăria* mănăstirii și pe aceea a dlui Hamșa, înțeles să perpetueze în eparchia Aradului „spiritul practic” al fostului episcop. Așa se explică înverșunarea, cu care Dr. Suciu a combătut vechiul sistem, precum și desparerea, cu care prota din *Lipova* a luptat să-l trântesească în alegeri, candidând în locul lui, acum trei ani, pe Dr. *George Popescu*, avocat... Anul trecut însă, deși a pus sa voce — morți și pe gr. catolic, și prota numat cu 6 voturi rămăsese în picioare, ear' la alegerea din anul acesta a făcut pact în stânga și dreapta, cu Dr. *Halic* și întreaga armată de „*hott-kém*”-uri ai acestuia, cu înfrățitorul *Bogoiu*, doar-doar' va scoate ales cel puțin pe Dr. *Popescu*, să nu rămână Sinodul fără acești *Răi frumoși ai „neamurilor”*. Dr. *Suciu* a zdrobit însă întreaga alianță monstruoasă și a ieșit învingător cu o majoritate de vreo 400 față de trupa hamzistă.

Alături cu Dr. *Suciu* a ieșit apoi *Aurel Mien*, notar în *Dorog*. Este bărbat cu înfăptuire înosantă, apreciat de toți căși îl cunosc în afaceri administrative, desigur va aduce serviciul însemnat.

Nu mai puțin înverșunată a fost lupta în cercul *Birchicului*, considerat și acesta ca domeniul al „neamurilor”, unde alătura de dl *Mocsoy*, aderentii vechiului sistem voiau să sleagă pe Dr. *Liviu Marcu*. S'a ales însă dl Dr. *Alca Martu*. De statură e mic, dar nu l'pună pe nimeni păcatele a-și măsura puterea cu el. E un gimnast rar. Trecer simpatice, manieră. A deschis cancelarie advocației mai anul trecut, în *Lipova* și deja se bucură de o bună reputație. E fiu de țeran fruntaș din cercul *Birchicului* în falanga de bărbați mai tineri din Sinod va ocupa, desigur, un loc de onoare.

Noutăți

Arad, 30 Aprilie 1900.

Achitați. Sâmbăta trecută din nou au stat pe banca acuzărilor dela tribunalul regesc din Arad tinerii țărani din *Moroda*: *Onuț Toja* și *Iona Cizmaș*, acușați de „crimă” agitațiunii în contra Maghiarilor, pentru-că înainte de asta cu cinci ani au cântat în sat „*Domnul Lucaciu*”. Crimă mare, nu-i vorba! Cu toate astea, în urma apărării făcute de tinerul avocat din Arad, dl Dr. *Sever Ispravnic*, și în lipsa de dovezi pentru săvârșirea „crimei”, — tribunalul, presidat de judele *Zubor*, i-a achitat pe amândoi, și astfel afacerea s'a terminat, mai ales că și procurorul s'a mulțumit de astădată cu sentința enunțată.

Constatăm cu plăcere, că comanda *honvezime* din loc a dat voie *honvezilor* români rezerviști, ca să asiste în corpore eri, în *Duminea* Tomii, la serviciul divin din biserică catedrală din Arad. Cetia din fața lor evlavie și mângăierea, cu care ascultau și petreceau mărețul act al sfintei liturgii. Și de astădată însă, cu mâhnire constatăm, că din marelă număr de feciori ai noștri din cetate n'am văzut nici cu acest privilegiu nici pe unul în biserică. — Ce-o fi oare cauza?

Afacerea unei bănci aradane. E cunoscută deja până departe afacerea odioasă a băncii ungurești din loc „*Aradi Polgari Takarekényezlar*”, care până bine de curând se bucurase de ban renume. Prin crăciun, ce l'a îndurat însă, ea și-a pierdut orice prestigiu pe piața de bani. Afacerea nu e încă terminată. Precum aflăm, tocmai acum, în 28 Aprilie, dl avocat Dr. *Stefan O. Pop* în numele a 571 acționari ai compromisiului instituit de bani a făcut la procuratura regească din loc arătare criminală în contra directorului executiv *Pless Mór* și contra mai multor membri din direcțiune și din comitetul de supraveghiere a numitei bănci. *Pless* este învinuit de crimă falsificării de acte private, ear' membrul din direcțiune și din comitetul de supraveghiere de crimă administrativă rele în oficiul lor. Actul de acuză al acționarilor spune că, dacă pira pe această cale n'ar ară rezultat dorit, atunci acționarii își vor duce cauza înaintea judecătoriei comerciale, întemeindu-se pe paragraful 218 al legii comerciale.

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI.”

POVEȘTEA PRIVIGHETOARII.

(După „*Inșiră-Te Mărgărite*“.)

(Continuare.)

Marea era lină și șoptia dulce; pe cer, ca pe bolta unui templu măreț, se aprinseră mii de făclii cu lumini strălucitoare. Prin văzduh melodii cerești vibrau lin. Atâta lumină, atâta frumusețe și armonie îmbătară pe fericita mireasă, și ochii ei obosiți sub adierea lină a zefirului și sub privirile arzătoare ale mirelui clipiau molatic, până ce, în sfârșit, albastrul lor se ascunse sub genele ei lungi și aurii. Ea adormi, și luntrea o legăna ușor, și boarea răcoroasă a nopții îi adia fața blândă. Visurile cele mai plăcute o încungiurară în somnul ei liniștit și o făceau să zimbească dulce.

Și când se deșteptă din somn, ea își văzu aievea fericirea, — văzu pe logodnicul său atât de tiner, atât de frumos și de voinic. Sunete de trâmbețe îndepărtate îi răsunară până la urechi, și înaintea ochilor ei se desfășură deodată o priveliște măreață — era o grădină ca grădina zinelor cu un

măreț palat de cristal, care strălucia în razele soarelui ca un munte de foc. Luntrea se opri la scara de marmoră ce duce în grădină și împăratul socru, îmbrăcat în haine scumpe, luă de mână pe mult așteptata mireasă, o sărută pe frunte și o duse în palat.

În palat era atâta strălucire, atâta bogăție! Covoarele cele mai scumpe erau așternute pe scările palatului. În toate părțile flori în vase de argint și luminări în candelabre de aur. Atâta bogăție nu văzuse dânsa nici la tatăl ei, cu toate că și dânsul era împărat; nici chiar în vis nu văzuse ea ce vedea aci.

Se făcură pregătirile de nuntă. La cununie mireasa era frumos gătită cu haine albe țesute în fir de aur printre care străluciau mărgăritare; mijlocul îi era încins cu un cordon de pancliea roșie ce se încheia printr'o cataramă împodobită cu diamante; în urechi avea cereei de diamant; ear' pe cap purta o diademă de briliante și o beteală bogată, ce se prelungia până la pământ, dându-i înfășoșarea unei zine din poveste. Nașul presără peste capetele mirilor, în loc de grâu, boabe de mărgăritare scumpe, cari luau vederea celor de față prin lucirile vii ce împărașiau. Veselia fu obștească. Poporul adunat din toată împărăția nu se îndestulia

privind aceea zină de mireasă. Douăsprezece muzici cântau prin sălile palatului cântece vesele, ear' prin curte și prin grădină erau fatinse mese bogate, la care se ospătau oștășii și poporul.

După cununie mirii luară loc în fruntea mesei împărătești pe două scaune de aur, apoi giur. Împregiur se așezară nașii împăratului și împărăteasa, toți sfetnicii și generalii. Mâncările cele mai alese și mai felurite erau pe masă în farfuri de argint, și păharnicii vărsau vinul spumegător și delicios în păhare de aur, sporind astfel veselia. Toți erau înșufliți, toți erau veseli, numai mireasa era tăcută și cu ochii plecați în jos; o tristețea ca o ușoară adiere de vânt par'că trecea peste fața ei. Nu era dânsa fericită? De ce dar' să fie tristă? O presimțire nelătească îi strângea inima — și o presimțire e totdeauna o prorocie, — singura prorocie, care nu minte. Și fericirea e de scurtă urată; ea este ca vremea bună: cu cât e mai cald și mai frumos, cu atât furtuna ce se ivește departe la orizont va fi mai îngrozitoare, și cu cât o lumieă va fi mai strălucitoare, cu atât și umbra ei va fi mai groasă și, când ea se stinge, întunerecul orb o cuprinde îndată. Dar', poate că mireasa nu avea cuvânt să se îngrijească. Cum? Abia a văzut ea mândra închipuire a fericirii, și deodată să dispară din ochii ei, cum dispar

acele vedenii vapoase ce amăgesc pe o clipă ochiul călătorului însetat și apoi îl lasă buimăcit în mijlocul mlăștinilor otrăvitoare!

Tristețea ei nu fu băgată în seamă în început decât de mirele ei. El o întrebă, pentru-ce e tristă. „Așa-mi vine, nu știu cum”, — răspundea dînsa — dar nu-i nimic, poate imi va trece”. Dar eată că înaintea ei se răstoarnă și paharul cu vin! Fața miresei se face acum ca de ceară. Chiar și mirele se puse pe gânduri și toți mesenii își șoptiau în taină: „Semn rău-n'are să fie căsătorie cu noroc”. Ba unii își aduceau aminte și de alte semne, rele: cununa miresei căzuse de pe capul ei în timpul când se cânta: „*Isaia dănuște*”, și făclile nașilor ardeau cu flăcări fumigoase și neastâmpărate, care trosniau meren.

Intristarea mirilor veni așa de pe neașteptate în mijlocul veseliei obștești, în toamă ca un nor negru în mijlocul cerului senin, ca un vânt rece în mijlocul unei călduri din luna lui cuptor. Vedeți și împăratul, că veselia obștească scădea din ce în ce mai mult și, în sfârșit, se stinse aproape cu totul. Toți oaspeții erau îngândurați, toți erau triști de parea că nu sunt la nuntă, ci la o priveghiere. Deci, ca să aducă earășii veselia între oaspeți, ei luă pe noma la joc și invită pe toți să-l urmeze pilda. În virtuegiul jocului înșuflețirea earășii creșcu;

ECONOMIE.

Cereale (bucate).

De aci încolo prețurile pe piețe se scotese în coroane și după 50 chilograme, ear' nu ca și până acum, după maza metrică (10) chilograme).

Prețurile dela 25 Aprilie n.

In Arad:

Grăul cel mai bun . . .	cor. 7.30—7.40.
Cucuruz	5.10—5.20.
Săcară	5.70—5.80.
Orz	5.20—5.30.
Ovăș	4.40—5.—

Cursul pieții din Arad.

Hârtie-monetă română	Cump. fl. 9.48	vând	9.52
Lire turcești	—	—	—
Imperiali (15 R. aur)	13.90	—	19.—
Ruble rusești 100 k	126.—	—	127.—
Galbeni	5.58	—	5.62
Napoleon-d'or	9.48	—	9.55
100 Marce germane	58.50	—	58.95
Livre sterling	11.90	—	12.50

S p i r t :

	25 Aprilie	
Spirit rafinat; cu toptanu	115.—	
" " cu micu	118.—	
" brut cu toptanu	113.—	
" " cu mic	116.—	

Porci :

(Piața Steinbruch)

Ungari; greutate:		
bătrâni 380—400 kg.	52—54.	cr. p. kg.
tineri 320—390 "	55—56.	" " "
" 250—320 "	54—55	" " "
" până 250 "	54—56	" " "
mijlocie 240—260 "	—	" " "

Din „Noua Revistă Română“, a cărei prospect și apel l'am dat, după-cum am înregistrat deja și sumarul celor două numere dintâiu, a apărut numărul 4, cu următorul cu prins bogat:

Cronica politică: Stavri Predescu: Partidele noastre politice. — Sp. Haret, St. Hepites, E. A. Pangrati, D. Emmanuel, N. Coculescu, C. Miculescu, D. Mirăscu, D. Bungeșanu, G. Tzitzeica, M. Ianculescu: Proiect de lege pentru introducerea calendarului apusean drept calendar al statului în viața civilă. (Memoriu justificativ). — *Etnografie:* Gustav Weigand: Românii din Serbia și din Bulgaria-apuseană. — *Literatură:* G. Coșbuc, Elementele literaturii populare. — D. Teleor: Anton Panu (schită). — *Pedagogie:* N. Vaschide: Introducerea la studiul aplicațiilor pedagogice ale cercetărilor psihologiei experimentale. — *Mișcarea literară și științifică:* Ioan Slavici: Vatra părăsită. — Panait Zosin: Dulce și amare, poezii. — N. Vaschide și Van Melle: O nouă ipoteză asupra naturii condițiilor fizice ale odoratului. — Notițe bibliografice.

Suplimentul I.: Din Bucovina. — Suplinitorii și legea învățământului secundar, de N. Em. Teohari, directorul gimnasiului din Slatina. — Ateneul din Bacău. — „Calendarul Poporului“. — Imaginația și felurile ei la copii (conferință ținută la școala normală de institutele din Iași).

Suplimentul II.: Ca la noi la nimeni... „De Sfântul Ilie“, de Victor Bogdănescu. — Iubire (poezie), de Ioan Petrovič. — În închisoare, de Iancu Horia. — Scrisoare (poezie), de Nirvan. — Calătoria din nuntă, de Sprin S. Hasnaș. — Tristețe, Lebăda (poezii), de D. Karr. — Discursul unui ambasador chinez. — Ateneul român.

Calendarul nostru

pe anul visect 1900

ca prim calendar scos în tipografia noastră

cu ilustrațiuni, cu un bogat și variat cuprins literar.

Prețul 30 cr.

plus 5 cr. poze postal.

Doritorii de a și-l procura sunt rugați

a se adresa la

Administrația „Tribunei Poporului“

La comande mai mari de 10 exemplare

dăm 20% rabat.

ADMINISTRAȚIA

„Tribunei Poporului“.

A apărut

Și să află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“
următoarele opuri:

1.) „Calendarul nostru“ — pe 1900. prețul	cor. —.60 fl.
2.) „Amicu Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic in cause administrative. Prețul	„ 1.— „
3.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, prețul	„ 2.— „
4.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu, prețul	„ —80 „
5.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu, prețul	„ 2.— „
6.) „Principiile politice“, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcățeanu —prețul	„ 4.— „
7.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov. Prețul.	„ 2.50 „
8.) „Războiul pentru neatărare“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbuc. Prețul Războiului	„ 1.20 „
Prețul „Coroanei“	„ 1.60 „
9.) „Din vremuri apuse“ — de Judita Secula născ. Truția — prețul	„ 1.— „
10.) „Vieritul“ — de Petru Vancu, prețul	„ 1.— „
11.) „Teoria Dramel“ — de Dr. Iosif Blaga. Prețul:	„ 3.60 „
12.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu. Preț:	„ 1.60 „
13.) „Cuvântări bisericesti“ — traduse de Ioan Genț. Preț.	„ 5.— „
14.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Sceopul, preț	„ 1.50 „
15.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilhelm Niemandz prețul	„ 1.20 „
16.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învățator în Arad. Aceasta liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase pricesne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.	

La comande se se mai adauge de fie-care op 10 fileri spese postale.